

## Kazuistika 2

Janě je 26 let, žije s osmiletou dcerou, je nezaměstnaná. První problémy se objevili asi před třemi lety, kdy procházela rozvodem. Jana nemohla v noci spát kvůli šílenému a nesnesitelnému hučení v uchu, při chůzi se každý její krok ozýval v hlavě jako neskutečné dunění. Postupem času se jí k těmto problémům zhoršil zrak, měla rozmazané vidění, přidal se i nedostatek dechu. Při cestě do školky s dcerou, jen pár metrů od domu, se zadýchávala, jako by běžela maraton a motala se jí hlava, až měla pocit, že každou chvíli spadne a ztratí vědomí. Venku jí přepadávali i stavy, kdy měla pocit, že je s ní konec. Tyto stavy se objevovali asi třikrát do týdne.

Navštívila praktického lékaře a po veškerých vyšetřeních, kde jí nic nenašli a řekli, že je naprosto zdravá, jí naordinovali Lexaurin. S pomocí léků se frekvence stavů snižovala, nicméně časem se začali vracet a navíc zhoršovat. Přidalo se brnění hlavy, podlamující se nohy, ochrnutí čelisti.

Jednou se tento stav objevil v tramvaji, Jana si už myslela, že umírá. Dlouho jí navíc nikdo nepomohl, ani se nezeptal, jestli nepotřebuje pomoci. Přestala tedy jezdit tramvají a veškerou MHD. Přestala chodit nakupovat, zejména kvůli stáním ve frontách, přestala chodit i pěšky na delší vzdálenosti. Když potřebovala něco zařídit, odvezl jí někdo autem. To jí přinutilo vyhledat psychiatra.